Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26043
Copyright: Admont, Benediktinerstift

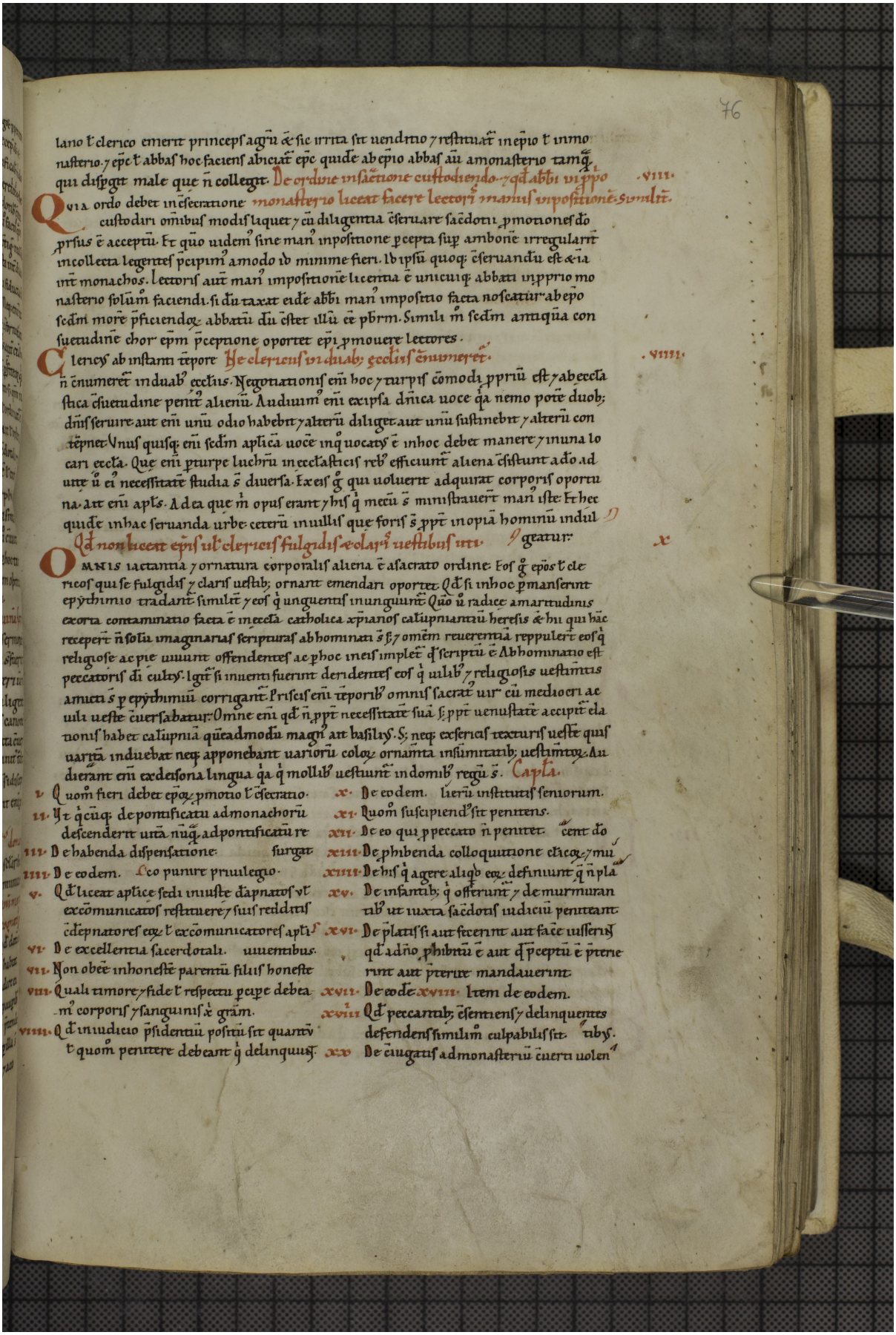

76

lano t clerico emerit princeps agrū & sic irrita sit uendtio ⁊ restituat in epio t inmo
nasterio. ⁊ epe t abbas hoc faciens abiciat epe quide ab epio abbas aū a monasterio tamq
qui dispgit male que n collegit. De ordine in sacrione custodiendo. ⁊ qd abbi in ppo .viii.
Quia ordo debet in ecrationē monasterio liceat facere lectori manus impositionē similit.
custodiri omibus modis liquet ⁊ cū diligentia eseruare sacdotū pmotiones do
prius e acceptū. Et quo uidem sine man inpositione pceptā sup amboē irregulariter
incollecta legentes peipim amodo id minime fieri. Ib ipsū quoq eseuandū est & ia
int monachos. Lectoris aut man impositione licentia e unicuiq abbati in ppio mo
nasterio solūm faciendi. si diu tacat eide abbi man impositio facta noscatur ab epo
sedm more pficiendo abbatū diu ester illū ee pbrm. Simili m sedm antiqua con
suetudine chor epm pceptione oportet epi pmouere lectores.
Clericus ab instanti tepore He clericus in duab ecclis enumeret. .viiii.
n enumeret in duab ecclis. Negotiationis enī hoc ⁊ turpis comodi ppriū est ⁊ ab eccla
stica esuetudine penit alienū. Audium enī excipsa dnica uoce qa nemo pote duob;
dnis seruire aut enī unū odio habebit ⁊ alterū diliget aut unū sustinebit ⁊ alterū con
tepnet. Unus quisq enī sedm aplica uoce inq uocatus e in hoc debet manere ⁊ in una lo
cari eccla. Que enī pturpe luchrū in ecclasticis reb efficiunt aliena cistunt a do ad
ute ū ei necessitate studia s diuersa. Ex eis q qui uoluerit adquirat corporis oportu
na. aut enī aplis. Adeta que m opus erant ⁊ his q mecū s ministrauerit man iste. Et hec
quide in hac seruanda urbe ceterū in ullis que foris s ppt inopia hominū indul
gatur. Qd non liceat epis ut clericis fulgidis & colaris uestibus utī. x
Omnis iactantia ⁊ ornatura corporalis aliena e a sacrato ordine. Eos q epos t cle
ricos qui se fulgidis ⁊ claris uestib; ornant emendari oportet. Qd si in hoc pmanserint
epythimio tradant similit ⁊ eos q unguentis inunguunt. Quo ū radice amaritudinis
exorta contaminatio facta e in ecclā catholica xpianos caliupniantū heresis & hi qui hāc
receperit n solū imaginarias scripturas abhominati s ⁊ omem reuerentiā reppulerit eos q
religiose ac pie uiuunt offendentes ac phoc ineis impletur d scriptū e. Abhominatio est
peccatoris di cultus. Igit si inuenti fuerint deridentes eos q ulib ⁊ religiosis uestimentis
amicti s p epythimiū corrigant. Priscis enī tepoib omnis sacrat uir cū mediocri ac
uili ueste cuersabatur. Omne enī qd n ppt necessitate sua s ppt uenustate accipit ela
tionis habet caliupniā quēadmodū magi aut basilis. S; neq excerica texturis uestē qui
uartā induebat neq apponebant uariorū colos ornamta insumtarib; uestimtos. Au
dierant enī ex deisona lingua qa q mollib uestiunt in domib regū s. Capla.

i. Quom fieri debet epos pmotio t esecratio.
ii. Ut q cūq de pontificatu a monachorū descenderit uta nūq ad pontificatū re surgat
iii. De habenda dispensatione.
iiii. De eodem. Eo punire priuilegio.
v. Qd liceat aplice sedi iniuste dapnatos ut excomunicatos restituere ⁊ suis reddit cdepnatores eos t excomunicatores aplis
vi. De excellentia sacerdotali. iuuentibus.
vii. Non obee inhoneste parentū filiis honeste
viii. Quali timore ⁊ fide t respectu pcipe debea m corporis ⁊ sanguinis x grām.
viiii. Qd in iudicio psidentū postrū sit quantū t quom penitere debeant q delinquiū.
x. De eodem. Lierū institutis seniorum.
xi. Quom suscipiend sit penitens.
xii. De eo qui ppecato n penitet. cent do
xiii. De phibenda colloquutione clicos ⁊ mu
xiiii. De his q agere aliqb eos definiunt q n pla
xv. De infantib; q offerunt ⁊ de murmuran tib ut iuxta sacdotis iudiciū penitent
xvi. De platis si aut fecerint aut face iusserint qd a no phibtū e aut d pceptū e pterie rint aut pterire mandauerint.
xvii. De eo de xviii. Item de eodem.
xviii. Qd peccantib; esentiens ⁊ delinquentes defendens similim culpabilis sit tibus.
xix. De ciugatis a monasterū cuerti uolen